

3letne smereke za jezero 1 fl. 60 kr., 2letne smereke za jezero 1 fl. 20 kr., 2letne mecesne, črne in bele bore za jezero 1 fl. 40 kr. Za izkopanje, obvezanje in prevoženje na kolodvor ali na pošto z obvezo računani se za jezero 50 kr.

Tiste stranke, oziroma posestniki gozdov, ki bi radi sadik brezplačno, ob enem pa tudi za plačilo, naj svoje želje naznanijo najdalje do 20. septembra t. l. c. kr. dež. gozdnarskemu nadzorniku (v hiši c. kr. namestnije) v Gradci franco ali s plačano pošto in potlej tistim prošnjikom dojde zagotovljenje števila sadik, kolikor jih jim bode moč priposlati, najdalje do 1. dne oktobra t. l.

Na prošnje, ki se pošljejo še le po onem dnevu (20. septembra), ne jemlje se več ozir.

V prošnji naj se zapiše natančni napis prošnjika, dalje, ali hoče sadik po pošti ali železnici (naglo ali tovarno blago) ter se naznani zadnja pošta ali železnična postaja, ali pa, da pride sam po sadike na dež. nasadišče.

Davek na žganje.

S prvim septembrom začne se davek na žganje in terja se tudi od tega, kar ga že človek ima v posodi. Le-to moral je naznaniti do 3. dne septembra finančni straži, katera mu je najbližja.

Ali ga posej ne bode nihče smel brez davka žgati? Kdor ga žge iz lastnih pridelkov, ter ga ne prodaje ne na debelo, ne na drobno, ampak rabi za domače ljudi, sme ga tudi za naprej žgati, dokler ne preseže 50 stopinj alkohola ali vinskega cveta in 56 litrov.

Za tako dovoljenje mora prositi in če ga dobode, velja le za eno leto. Žganje se dela potlej nepretrgano in le v dobi, katero je naznanil.

Sejmovi. Dne 10. septembra v Apačah, pri sv. Janži pri Dravberku, v Smarji, v Rušah, v Gornjem gradu in na Spodnji Polskavi. Dne 11. septembra na Loki pri Zidanem mostu. Dne 12. septembra pri sv. Petru pri Radgoni in v Imenem. Dne 13. septembra na Bregu pri Ptuji. Dne 14. sept. pri sv. Ani na Kremberku, v Rogatici in v Golobinjaku.

Dopisi.

Od sv. Križa pri Mariboru. Nikdar še ni videl svet takega prizora, kakoršen se sedaj vrši po vsej naši domovini. Vsa večja sela praznujejo kolikor možno svečano 40-letnico vladanja našega presvitlega cesarja. Dejal bi, da tekmujejo v tej proslavi med seboj. Dan za dnevom čitamo po vseh slovenskih časopisih o res velikanskih slavnostih, o občej radosti, o ogromnej udeležbi ljudstva, kakor bi ves slovenski narod praznjeval le jeden velik praznik.

Kedo more povedati, koliko tisoč vročih prošenj in želj doni iz globine slovenskih prs in se dviga te dni k nebesnim višavam! Mi smo sicer precej oddaljeni od drugih večjih selišč; zato pa vidimo tem dalje in tem leže opazujemo, kako se rojaki naši prekositi skušajo, da bi dostojno pokazali udanost in zvestobo do premilega nam vladarja. Umevno je torej, da se je tudi nas hribovcev polastilo obče to veselje. Tudi mi smo stopili v kolo praznujočih. Svečanost to nam je preteklo nedeljo priredila tukajšnja kmetska čitalnica. Otroci prišli so praznično oblečeni v cerkev, kjer se jim je pojasnil pomen tega dneva. Od tod smo šli mladi in stari sè zastavo na za ta dan ozalšan prostor, kjer nam je kaj zgovorno razlagal g. prof. H. glavne črtice iz življenja presvetlega cesarja, zlasti, da je za vladanja Njega veličanstva napočila šoli nova, veselejša doba. Ko so šolarji bili pogoščeni, zapeli so cesarsko pesem in še nekoliko drugih. Potem je prejel vsak knjižico: Cesar Franc Jožef I. 1848—1888 in mladež je tekla razveseljena domov. Med tem prihaja čim dalje več naroda; do malega vsi gospodarji in gospodinje so se udeležili veselice. G. prof. H. je nato prostemu narodu prav razumno razlagal o telegrafu. Potlej so nam naši dečki in dekleta kaj lepo predočili Stritarjev prizor: „Na ljudske veselice“; dekamoval še je g. P. Gregorčičevo: Velikonočna. Izmed mnogih lepih napitnic naj samo jedne tu omenim, to je, vrlega našega župana, ki je dejal: Majhna je sicer naša župnija in ne vzmore torej toliko, kolikor po drugod v številnejših in večjih krajih, a priredili smo skromni ta praznik z veseljem, hotéč pokazati svetu, da tudi v hribih naših živé Slovenci iskreno udani cesarju in domovini.

Od Svetinje. (100-letnice.) Na velike meše dan se je dvojna svečanost jako slovesno, kakor je v katoliški cerkvi sploh le mogoče obhajala, namreč navadno letno žegovanje na svetek vnebozete device Marije, kraljice vseh svetnikov patronov naše farne cerkve, razun tega pa tudi prva stoletnica početka tē župnije, ki je bila od cesarja Jožefa II. leta 1788 vstanovljena. Godba, strelba, pet popevanih sv. meš, izmed njih 2 asistirani in Te Deum, slovesne asistirane večernice, maje okoli cerkve z vencí opletene, zastave cesarske in narodne ki so plapolale iz zvonika, pridiganje, petje in zvonenje in veseli obrazi od vseh strani v obilnem številu došlega vernega ljudstva, mirno prijetno vreme — vse to jepomagalo povzdigovati to izvenredno lepo cerkveno svečanost. Tudi nijednega najmanjšega nereda v nobeni krčmi ni bilo; tu je bil ves praznik k časti božji. Naj še omenim, da med obedom je nekaj časa godba sviralala, vmes pa, kadar je namreč godba prenehala, so učenci in učenke 3. razreda nekatere narodne pesmi, kakor: „Ko dan se zaznava“, „naj čuje

zemlja in nebo“, „bodi zdrava domovina,“ „na goro, na goro, na strme vrhè“, sè srebrno čistimi glasovi popevali, in goste razveseljevali, kateri so svoje pripoznanje s ploskanjem in „dobro“ klicem naznanjevali K prvi napitnici pa se je cesarska pesem igrala in od šolske mladine navdušeno pela. Starim in mladim, vsem navzočim domačim in došlim stranskim bode ta lepa vesela svečanost na žive dni v nepozabljivem spominu ostala. Žal, da so veseli dnevi tako kratki in redki, le v nebesih je vedno veselje domá. — G. —

Iz Vranskega. (Slovesnost.) Slavnost, priredjena po občini in tukajšnjih društvih v spomin 40-letnice vladanja našega presvitlega cesarja se nam je prav ugodno obnesla. Že predvečer bila je velika bakljada z godbo peškolka št. 97, streljanje, umetalni ogenj, med kojim se je posebno odlikovalo imé cesarja, lesketajoče se v bengaličnih iskráh. Trg je bil krasno razsvitljen in ljudstva se je kar gnjetlo. Napitnico g. Schwentnerja presv. cesarju spremljala je godba s cesarsko pesmijo in gromovito živio donelo je iz stoterih grl! Dne 28. avg. služili so prč. gospod župnik levitirano slov. sv. mašo z zahvalno pesmijo. Po sv. maši bilo je 21 revežev obdarovanih in ob 11. uri odposlal se je telegram udanosti presvitlemu cesarju. Ž radostjo nam je potrditi, da je bila slavnost Vranska jedna izmed najsijajnejših!

S Ptuja. (Učit. zbor.) Učiteljstvo našega okraja imelo je 9. avg. svoje letošnje uradno zborovanje v šolskem poslopji okolice Ptujске. Ob polu osmih zjutraj je bila slovesna sv. maša z zahvalno pesnijo in cesarsko himno v minoritski cerkvi. Nad 50 došlih učiteljev in učiteljic in mnogo pobožnega ljudstva je bilo prisotnega pri svetej maši. Učitelji pevci so peli izborno Miklošičevo mešo. Točno ob pol devetih se je pričelo uradno zborovanje. Na dnevnem redu so bile med drugimi te-le točke: 1. Opazke c. kr. okraj. šol. nadzorništva. 2. Kako naj učitelj z učenci štiridesetletnico vladanja Njih veličanstva presvitlega cesarja dostojno in v trajen spomin proslavi? 3. O trtni uši in ameriških trtah. 4. O popravi in notranji uredbi nemških učnih knjig za slov. ljudske šole. Gospod nadzornik Ranner je, otvorivši zborovanje z navduševalnimi besedami, v pol ure trajajočem izbornem govoru slikal življenje in delovanje našega premilega cesarja Frana Josipa I. ter posebno povzdigoval in povdarjal njega plamtečo ljubezen do ljudske šole in njegovo brezmejno, prav očetovsko darežljivost in požrtvovalnost pri šolskih stavnah. Vsem zbranim učiteljem so srea radosti zaigrala in gromoviti trikratni živio! presvitlemu cesarju je zadonel iz kipečih src. Na to se je prečital nastopni telegram ter bil takoj odposlan na c. kr. namestnika v Gradec: „Baron Kübeck,

namestnik, Gradec. Učiteljstvo Ptujskega okraja je pričelo denešnje okrajno učiteljsko zborovanje v neposredni izraz svojih iskrenih lojalnih čuvstev s slovesno službo božjo in s „Te deum“, postavilo način — kakó naj učitelj z učenci štiridesetletnico vladanja Njih veličanstva presvitlega cesarja dostojno in v trajen spomin proslavi kot prvo točko razpravam ter se posluži denešnje prilike, da tudi od svoje strani po končanem zborovanji to redko slavnost slavi. Pooblaščen od učiteljstva, prosim to izjavo blagohotno na znanje vzeti. Ranner.“ V teku razprav je največ zanimanja in znatiželjnosti vzbujala točka o trtni uši in ameriških trtah in prisotni, na čelu g. nadzornik sam, so gospoda poročevalca kar obsipali z raznovrstnimi vprašanji, na katera je gospod predavatelj spretno in v občo zadovoljnost temeljito in prepričevalno odgovarjal. Konečno mi je čast pohvalno in priznalno omenjati, da so se skoro vsa poročila, kakor tudi razgovori v slovenščini vršili. Ob dveh popoldne se je zborovanje završilo, na kar je sledil vkupen obed pri g. Vojšku, katerega so se udeležili vsi zbrani učitelji in učiteljice. Govorilo in napivalo se je od gospoda nadzornika presvitlemu cesarju, poročevalcem, prisotnim damam, kakor tudi prelepej misli, naj bi bil denešnji dan povod zopetni bratovski ljubezni in slogi med učitelji Ptujskega okraja, naj bi se opustile vse osobne mržnje in jalovi predsodki po prevzvišenem geslu našega modrega vladarja: „Viribus unitis.“

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nj. veličanstvo, svitli cesar je bival prve dni tega tedna na južnem Českem, v mestu Pisek. Zavoljo dežja vojaških vaj ni bilo, tembolj pa je tamošnje ljudstvo pokazalo Nj. veličanstvu svoje domoljubje in ljubezen do ces. rodbine. — Iz štaj. dež. zbora izvemo, da so naši poslanci koj v 3. seji izročili vladi predlog, naj napravi trsnice za ameriške trte, ter naroči potovalnima učiteljema, da poučujeta ljudstvo v ravnanji z njimi. Trte naj se delé pa brezplačno vinorejcem. Oboje je vladi mogoče, toda ni še gotovo, če jo je volja! — Koroško mesto, kedaj čisto slovensko, Beljak ima sedaj spomenik Jožefa II. V nedeljo dne 2. septembra so ga odkrili, se vé, da sami Velikonemci, Slovencem so pa dovolili, da so poslušali slavošpeve nemške kulture in če so hoteli, še kaj več. Upamo, da ni bilo slov. poslušalcev veliko. — V Spodnjem Dravberku se ustanavlja slov. bralno društvo in je vsled tega veliko upitja po nemških listih, češ, da je to predrzno! — Minister za poljedelstvo, grof Falkenhayn, biva v Trbiži ter si ogleduje delo kaznjencev ob tamošnjem hudourniku. Napravljaja se mu nov jarek. — Dež. glavar za Kranj-